

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Finská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 24, 30.1.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. listopadu 2011 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-496/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Rozsudek Soudního dvora, jímž bylo konstatováno nesplnění povinnosti — Nevyhovění rozsudku — Článek 228 ES — Peněžité sankce“)

(2012/C 25/07)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Pignataro, E. Righini a B. Stromsky, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, F. Arena a S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Článek 228 ES — Nevyhovění rozsudku Soudního dvora ze dne 1. dubna 2004 ve věci C-99/02 — Návrh na stanovení penále

Výrok

- 1) Italská republika tím, že po uplynutí lhůty určené v odůvodněném stanovisku vydaném Komisí Evropských společenství dne 1. února 2008 na základě článku 228 ES nepřijala všechna opatření nezbytná pro splnění povinností vyplývajících z rozsudku ze dne 1. dubna 2004, Komise v. Itálie (C-99/02), týkajícího se navrácení podpor ze strany příjemců, kteréžto byly rozhodnutím Komise 2000/128/ES ze dne 11. května 1999 o režimu podpor poskytnutých Itálii na opatření k podpoře zaměstnanosti shledány protiprávními a neslučitelnými se společným trhem, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z tohoto rozhodnutí a z čl. 228 odst. 1 ES.
- 2) Italské republice se ukládá, aby Komisi Evropských společenství zaplatila na účet „Vlastní zdroje Evropské unie“ penále ve výši násobku základní částky 30 milionů eur a procentního podílu protiprávních neslučitelných podpor, které ještě nebyly vráceny, nebo toto vrácení nebylo na konci dotyčného období prokázáno, vypočítaného v poměru k celkové částce, která nebyla dosud vrácena k datu vyhlášení tohoto rozsudku, a to za každé pololetí, v němž

došlo k prodlení při provádění opatření nezbytných ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku ze dne 1. dubna 2004, Komise v. Itálie (C-99/02), v období od vyhlášení tohoto rozsudku až do splnění povinností vyplývajících z uvedeného rozsudku ze dne 1. dubna 2004.

- 3) Italské republice se ukládá, aby Komisi Evropských společenství zaplatila na účet „Vlastní zdroje Evropské unie“ paušální částku ve výši 30 milionů eur.

- 4) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 24, 30.1.2010.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. listopadu 2011 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-539/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Záměr vyjádřený Účetním dvorem provést kontroly v členském státě — Odmítnutí ze strany uvedeného členského státu — Pravomoci Účetního dvora — Článek 248 ES — Kontrola spolupráce vnitrostátních správních orgánů v oblasti daně z přidané hodnoty — Nařízení (ES) č. 1798/2003 — Příjmy Společenství — Vlastní zdroje vycházející z daně z přidané hodnoty“)

(2012/C 25/08)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Caeiros a B. Conte, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: C. Blaschke a N. Graf Vitzthum, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalobkyni: Evropský parlament (zástupci: R. Passos a E. Waldherr, zmocněnci), Účetní dvůr Evropské unie (zástupci: R. Crowe, T. Kennedy a B. Schäfer, zmocněnci)

Předmět

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 10 ES a čl. 248 odst. 1, 2 a 3 ES, jakož i čl. 140 odst. 2 a čl. 142 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74) — Bránění Účetnímu dvoru v provádění kontrol správní spolupráce v oblasti daně z přidané hodnoty v Německu — Rozsah kontrolní pravomoci Účetního dvora